

דולות ביותר במדינה, אם לא יחוסלו סיבוי תיה היסודית.

משפט

ואי, ואי

יעקב איקסי, מחלק הקרח של כפר יהוד, היה בטוח מאד בעצמו כשכא באחד מימי ששי האחרונים להישפט בפני שופט השלום התלאביבי יהודה טרייביש. הוא נעץ מבטים מלאי לעג ביהוקאל ואי, שתבע אותו ל משפט, הבטיח לבני משפחתו שסובכו אותו כי הכל ייגמר בשלום וכי טופו לנצח.

יחזקאל ואי היה סבור אחרת. לפני שבר עות אחדים מר 25 קילוגרם גרעיני שער רה לבנו של איקסי, מחלק הקרח של הכפר. איקסי קיבל את השעורה, שפר אותה לכליו, יצא למרכז הכפר והכריז בקולי קולות כי ואי רימה אותו במכרו שעורה מעורבת כחול. "זהו עלילת שואא" טען ואי בבית המשפט. איקסי גרם לי נוק בודו, הוציא עלי שם רע, אמר בהצהרה בשבועה שי צורפה לקובלנה הפלילית הפרטית שהגיש נגד מחלק הקרח.

עדו הראשון של הנאשם היה בנו הצעיר, דוד איקסי, 12. הילך הנפחד עלה לדוכן העדים, שם את ידו על ראשו, נשבע לומר את האמת, את כל האמת ואך ורק את ה אמת. "הוא החזיק בידו שקית גדולה מלאה חול, מסר אותה לשופט. היה זה הקלף החזק ביותר של איקסי בהגנתו. הוא טען כי החול שבשקית הוא החול שמצא ב שעורה שקנה מואי.

אולם איקסי הקטן הפך את קערת ה שעורה על פיה: "את החול שמצאנו ב שעורה שפכנו. היה מעט מעני חול בשער רה." הסביר לתומו לשאלות פרקליט התובע. "את החול שבשקית לקחנו בחצר. יש שם המון חול," המשיך הנער להסביר, כי שפתיים של בני משפחתו הולכים ומחוזרים. לפני שיעקוב איקסי עזב באותו יום את בית המשפט, לשלל החילה 20 לירות טר בול לקופה בית המשפט, הוסיף עליהן 30 לירות לכיסוי הוצאות התובע ועדיו.

בפעם הבא, אם יאסוף חול בחצר, ידאג מן הסתם שבנו דויד לא יהיה בסביבה.

כל ישראל

קול מפא"י כקול שדי

"אוי להם לבריות מעלבוניה של תר רה" — זו הסיסמה של כרוז שהופץ ב סבריה, מטעם הסיעה הדתית החדשה של מפא"י, המבקשת לרכוש את נפשות פועלים הדתיים. הכותרת: "מפלגת פועלי ארץ-יש ראל — סניף טבריה, בעזרת השם. בכל יום בתקול יוצאת מהר חורב...".

הקטנה מאד את אחוז הפיגורים. מצפים כי השנה תעלה הגבייה אפילו על האומן... סיכויי הכותנה מתהממים לאור ה יבול הטוב, שגיע ל-50 אלף טון ויכסה 60% מהתצרוכת המקומית, מהם 6000 אלף טון של סיב ארוך. אין עתה סכנה של פגיר עות קשות על-ידי תולעת הזופית... ה בעיה הבדלשית שעמדה בפניה ארמיה פיסר, מנהלת המוסד לילדים מפגרים רוחמה בכפר-סבא, היתה קשה: למצוא את גונב החלבה ממחצן המזון של המוסד. למטרה זו עלתה על גג בית סמוך, הבחינה, לדבריה, בחצון בנימין הרשפלד כשהוא מתגנב ל תוך המחסן. בפני שופט השלום טען הירש פלד באמצעות עורך-דינו ישראל פיקל: "אני דתי. קיבלו אותי לעבודה דרך משרד ה סעד. זוהי כנראה שיטתה של המנהלת ל הפגן את נטיותיה האנטי-דתיות... גנר ב ת השבול מתוארת בחוק הפלילי כפשע שיש להשפט עליו בפני בית המשפט המחיר זי, ודינו של העבריין שבע שנות מאסר. עובדה זו לא היתה ידועה כנראה לראובן בן-טובים, 16, שהחליט באחד הימים לחבר על דעת עצמו את קו החשמל של בית-הכ נסת בו הוא מתפלל, ושנותק על-ידי המוע צה המקומית. השבוע התייצב עורך-דינו יצחק בראז בפני שופט השלום הפתח תקוהא אריה גראף, ביקש ממנו להתחשב בגילו הצעיר של שולחו ובבורותו בעניני חוק. אולם החוק אינו משאיר ברירה: בן-טובים יישפט בפני בית המשפט המחוזי ב תלאביבי.

..אר ישראל" מתאר את מסעו לחבש ופגישתו עם מלכה הנגוס ואני

- מאת רפאל הלפרין -

ר ביהחובל האיטלקי של האניה קתרניה מדרה הוא אדם חביב, אם כי תקיף מאוד. היום הוא מוכן לקחת נוסעים באנית-המסא הקטנה שלו המפליגה בקו אילת-אפריקה המזרחית, אולם כאשר באתי אני לפני חדשים לחוף אילת, כדי להיות הנוסע האורחי הראשון שיפליג למטרה פרטית דרך מיצרי אילת, נתקלתי בסירוב מוחלט מצדו.

מטרתו היתה להגיע לארצות אפריקה המזרחית, כדי לקשור קשרי מסחר. מאחר שבביקורי האחרון בארצות אלה רכשתי לי מכרים וידידים מחוגים שונים, ביקשו ממני מספר חברות בארץ לחזור שמה ולברוק את מצב השוק. ירדתי לאילת עם מטען של שני טון דוגמאות מסחריות, שכללו גם מקרר חשמלי ומקלט רדיו. אולם שם נתקלתי בקיר אטום. פגשתי את רבי החובל של האניה והצעתי לו 300 לירות עבור הסכמתו לנטיעתי. הוא סירב אפילו לדבר אתי.

באחד הערבים הציגו בבית הפועלים במקום חמישה סרטוני היאבקות שלי. בין הנוכחים היו גם מלחי הקתרניה מדרה. למחרת, כשפגשתי את רבי החובל, אמרתי לו: "קח מזכרת." נתתי לו אחת מתמונותי. רק אז זיהה אותי עם אלוף ההיאבקות שראה בסרט. הוא נפל על צוארי וחיבק אותי: "אותך אני מוכן לקחת לכל מקום בעולם." הוא לא רק לקח אותי, אלא שפינה עבורי את התא המפואר ביותר באניה, העמיס את כל מטעני והעמיד לרשותי מלח מיוחד מבוקר עד ערב. למרות שלא אכלתי מהאוכל הבלתי כשר של האניה והתכללתי על שימורים שהבאתי עמי במזודה, הייתי מוכרח להסב על שולחני של רבי החובל בכל ארוחה. תמורת זאת הייתי חייב להציג בפני המלחים תרגילי גבורה. כל מה שראו בסרט, הראיתי להם במציאות.

נסענו שבוע ימים, שכלל סערה של יומיים וחצי. בסוף ההפלגה עגנה האניה בגייבוטי. שהייתי במקום זמן מה והצלחתי לעניין כמה סוחרים בתוצרת ישראלית. הבעיה האמיתית בגייבוטי היתה האוכל. אכלתי רק פירות וסרדינים ותוך ימים מספר איבדתי שמונה קילו ממשקלי. סתתי לביקור קצר בעדן, במטוס חבשי בעל כסאות ישיבה מעץ, כמו של אוטובוס. שבוע בעדן הספיק להחזיר לי את משקלי.

★ ★ ★

אני מתפשט בפני המרד

מ עדן ססתי לאדיס-אבבה, בירת חבש. זוהי עיר מודרנית מאוד, שבצד בקתות ואהלי בד אפשר למצוא בה תנויות אירופיות ממדרגה ראשונה. אחד המכרים שרכשתי שם היה חברו של הדוכס הרר, שהוא אחד מבניו של הנגוס החבשי היילה סילאסה. הם ראו את סרטי היאבקות שהבאתי עמי והתפעלו מהם כל כך שהציעו שהנגוס עצמו יראה אותם. אולם לא קל להגיע אל הנגוס ואפילו לא כדי להציג בפניו סרט. התייצבנו בפני שר העט, משרה מכובדת המקנה לבעליה את הזכות לחתום על מכתיב ופקודות המלך. הוא קיבל אותנו במשרדו, לחץ את ידי ולקח את הסרט. לא ידעתי אם חשב שזו מתנת לבית-המלכות או שבכל זאת יחזיר לי את הסרט. למחרת קיבלתי הודעה שעלי להתייצב בחצר המלך. מלחי היה הגנרל אספה, קצין חיל האוויר החבשי שהשתתף בקרבות קוריאה. הוא היה גבר מוצק ושחור, בעל תספורת קצרה ולשון אנגלית מהוקצעת. הוא ליווה אותי ממשרדו של שר העט לחצר

ביקור נמוסין מבקר רפאל הלפרין בסוכת משפחה חבשית כפרית. השיחה עם החבשים, שהם אנשים ונשים יפיתואר מאוד, מתנהלת באמצעות תנועות ידיים והעוויות פנים וגוף.

גור אריה יהודה. רפאל הלפרין עומד בחדרו של הנגוס החבשי. הנגוס נשקף בתמונה מעל ואילו פסלוני גורי יהודה, שהם סמל המדינה החבשית, ניצבים על השולחן ומתחת לתמונה.

המלוכה. ארמון הנגוס החבשי הוא עיר בפני עצמה. הוא שוכן במרכז הבירה, מוקף חומות וכשלושת אלפי חיילים מוכתרים בתלבושת מיוחדת שומרים עליו. בפנים החומה נגלה לפני עולם אגני: גנים מפוארים, זרועים מזוקות מים ופרחים בכל הזווים, אגמי כרבורים, מדרגות תלויות באויר.

הגנרל הביאני עד לשער הארמון. מסביב הצטופפו עשרות קצינים ושומרי ראש, במדים לבנים. צעדנו דרך מסדרון ארוך ורחב, שמשני צדדיו מונחים בארונות זכוכית כל אוצרות המלכות והמתנות שקיבל המלך. בתוכם כיצאתי ספרי תנ"ך לא מעטים.

שם קיבל את פנינו שר העט, שהודיע לי כי בכניסה לחדר המלך יהיה עלי להשתחתת שלוש פעמים בפני הנגוס. השער נפתח. לעיני נגלה חדר רחב, ללא רהיטים מיותרים, שטיח ארוך חצה את החדר. בקצהו עמד הנגוס. הוא היה בדיק כפי שהוא נראה בתמונות, לבוש מדים ומעוטר מדליות. לא השתחיתתי בפניו אבל התכופתי שלושה כיפופים, עד כמה שהדני העברי מתיר.

הנגוס לקח את ידי, חיך אלי חיוך אבהי ומישש את ידי זמן רב. ממש ראשון הוא עשה עלי רושם של אדם טוב לב, פיקח ובעל הבנה. לא ידעתי מה לומר לו, אולם הוא החל מיד בשיחה, שאל אותי כמה שאלות על צורת בילויי בעירי וסיפר שנהנה מאוד מהסרט שלי. החלפנו רשמים ודעות והשיחה נמשכה כרבע שעה. לבסוף סקר אותי המלך בעיניו וציין שאיני נראה כלל כפי שאני נראה בסרט. אמרתי לו כי בבגדים אני נראה קצת אחרת והוא פקד מיד: "אז תתפשט."

נדמהתי, איך אפשר להתפשט בחדר, לעיני כולם? הנגוס הוביל אותי לחדר קטן ושם התפשטתי ונשאתי בתחונים בלבד. המלך נראה שבע רצון: "זה כמו בסרט", אמר. הראיתי לו כמה תרגילי כוח. תוך כדי כך נכנס מישהו לחדר. הרגשתי שאני גולה את זמני היקר של הנגוס ורציתי להפסיק. אולם הוא שלח את האישי מעל פניו ואמר לי להמשיך. ההצגה ארכה כחצי שעה. כשהתלבשתי העניק לי הנגוס מטבע זהב כאות לשבירת רצונו.

★ ★ ★

אני מקבץ משרה חדשה

צאתי מהארמון. כעבור שעה הגיע אלי שליח שהביא עמו את תמונת הנגוס, החומה בידו ומוקדשת לי. הודעתי לשר העט כי אני רוצה להחזיר לנגוס מתנה ולתת לו מזווה. השר חקר היטב לפשר המזווה וברר אם אינה נושאת בתוכה כישוף. כעבור יומיים הוזמנתי שוב לבית הנגוס. הפעם מצאתי אותו לבוש אזרחית.

עוד בדרך פנה אלי שר העט וציין כי שמע שישנה בידי מכוונה להפעלת שרירים ללא מאמץ, ואם ישנה אחת מיותרת בידו אולי אוכל למכרה למלך. הפעם נפגשתי עם הנגוס כאילו הינו מכרים ותיקים. פתחתי את המזווה והקראתי את הכנה בפניו. מיד לאחר זאת שאל אותי הנגוס בדבר המכוונה שבידי. הוא התעניין בה מאוד ואמר שיש בדעתו לקנות מכוונה כזאת, כדי לשמור על כושרו הגופני. הודעתי לו כי לכבוד יחשב לי נתתי לו במתנה מכוונה כזאת. הוא הודה לי, הזמין אותי לבוא יחד עם המכוונה ולתת לו ולחצרו טיפול אישי.

עתה אני מתכוונן לנסוע שנית לאדיס-אבבה, למילוי משרתי החדשה (והזמנית) כמדריך להתעמלות מכשירים בחצר הנגוס.